

Josef a Karel Čapkové - Adam Stvořitel

Anebdivadlo Obvodního kulturního domu Praha 3

Anebdivadlo je další ze souborů, které řadíme mezi špičkové amatérské divadelní soubory u nás. Podíváme-li se na výčet dosud inscenovaných her je jasné, že od samého počátku se dramaturgie souboru snaží jít nevyšlapanou cestou, cestou náročného repertoáru. Vzhledem k tomu, že Anebdivadlo se snaží o typ tzv. totálního divadla, je většina her autorových. Z posledních jmenujme alespoň i v zahraničí velice úspěšného Candida od Voltaira, kterého členové souboru zdramatizovali a převedli na jeviště, dále to byl Hrabal a jeho Pábitelé, nyní si vzali jako předlohu pro svou úpravu hru bratří Čapků, která je málo známá a takřka nehraná, Adama Stvořitele. S Adamem také vyhráli pražskou přehlídku a konečně se dostali na Hronov.

Hře dali realizátoři podtitul Nepravděpodobná reportáž o pravděpodobné diskotéce — výchozím bo-

lil soubor prostředí diskotéky zúžil okruh diváků, které přímo oslovuje, ovšem zdá se, že Anebdivadlo tento úzký divácký okruh atakuje zcela cílevědomě. A obrací se ke svému diváckému okruhu i velice kriticky — samotný závěr Adama Stvořitele, který by se mohl někomu zdát pesi-

mistický a deprimující, staví před vrstevníky jako palčivou otázku v tom smyslu, že problémy současného světa nelze řešit ani negací, ani únikem před realitou, ale že je třeba zamýšlet se nad tím, co každý z nás může udělat pro budoucnost vlastní i společnosti, ve které žije. Je přirozené, že mladá, nastupující generace při vstupu do života má chuť staré ničit a nové budovat, zatím se však ti lidé v životě těžko orientují a lehce se dají svést.

Samotný diskotékový rámec je v podání Anebdivadla velice decentní, choreograficky dobře zvládnutý. Otázkou je, zda délka jednotlivých tanečních výstupů je úměrná. Problémem se zdá funkční využití. Zatímco v počátku režisér tento princip důsledně využívá k nastínění obrazu světa mladé generace a z něho se vylupujících postav, později působí tyto hudební přeryvy více mechanicky.

Jednoduché scénografické řešení působí sympaticky, avšak horší je to s funkčním propojením „dělicí“ sítě, která brání části diváků v pohledu na dění v aréně.

Přes řadu problémů, které tato inscenace má od dramaturgické úpravy přes scénografii až po hereckou složku můžeme hovořit o dobrém a užitečném divadelním počínu. Jedná se o inscenaci, která zjevně oslovuje především generační vrstevníky souboru. A to je zajisté věc potřebná a záslužná, obzvláště činí-li tak kvalitní divadelní prací.

(mg)

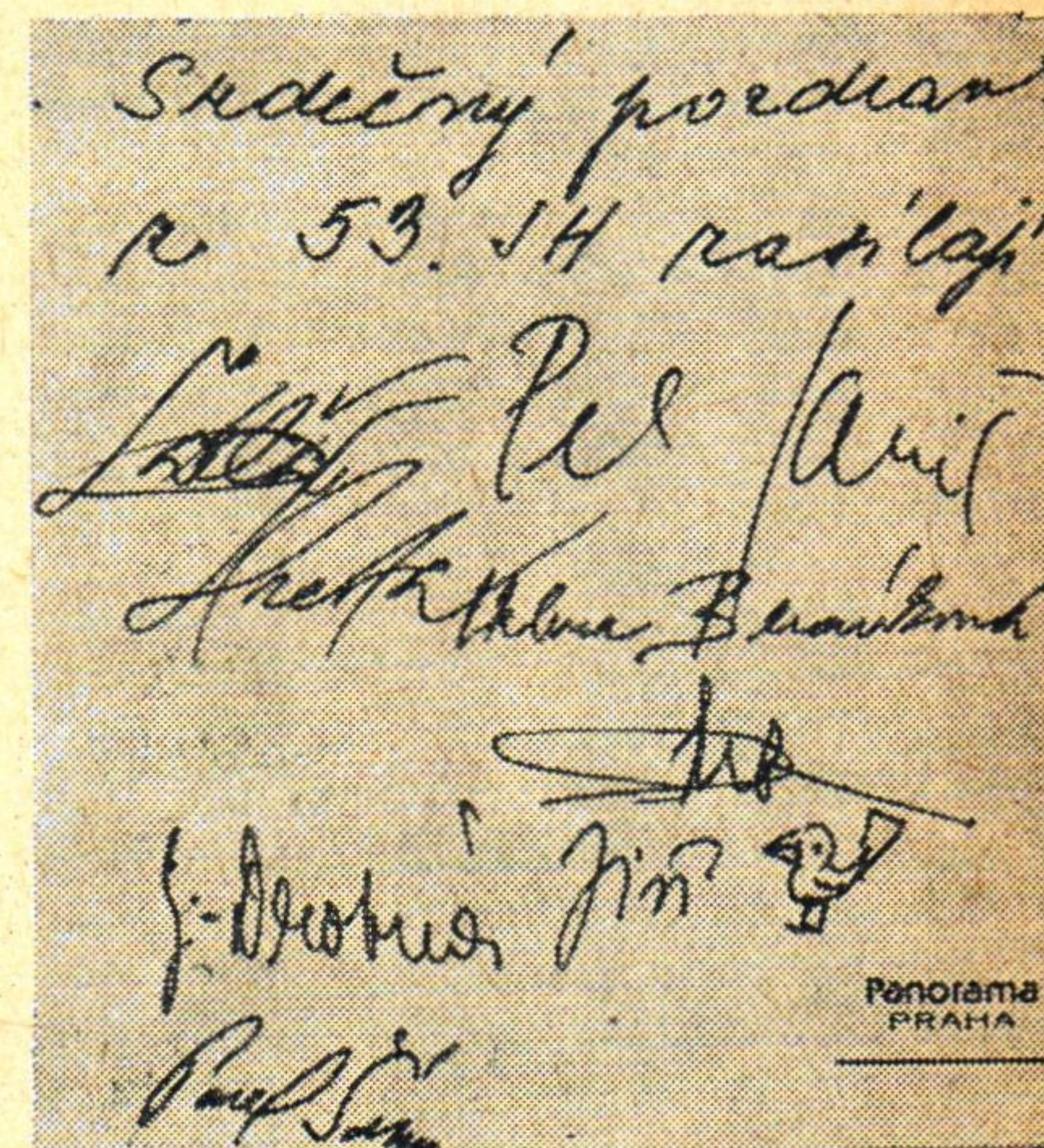
Čtvrtek — 4. 8.

DNEŠNÍ DEN ZAČÍNÁ VÝLETEM po stopách Mistra Aloise Jiráska. Doufejme, že ani nevlídné počasí neodradí zájemce o turistický výšlap.

PRO VELKÝ ZÁJEM DIVÁKŮ si dnes odpoledne zopakují Přerovští své vystoupení na Hronově — Helenka bude ráda i dnes. Pro soubor, který je v přehlídce poprvé, je to jistě milé.

ZPRAVODAJ INFORMUJE své čtenáře o hronovském dění, ale i o akcích chystaných — Erbenově Žebráku, který proběhne o dvou zářijových víkendech a o poděbradském FEMADu, který bude koncem září a začátkem října.

MEZI VZÁCNÝMI HOSTY 53. Jiráskova Hronova je také zasloužilá umělkyně Jiřina Švorcová, herečka Divadla na Vinohradech, která včera zasedla v hledišti, aby zhlédla představení hradeckého souboru. Jak vyplývá z rozhovoru s ní ve Zpravodaji, v Hronově se jí velice líbí. Zúčastnila se také pohovoru odborné poroty se souborem. O tomto zážitku mimo jiné říká: „...A právě proto, že byla inscenace na dobré úrovni, tak na vysoké úrovni mohla být i diskuse a kritické připomínky. Strašně ráda bych zažila podobný fundovaný rozbor na profesionálních festivalech, ochotu souborů kritické připomínky přijmout, akceptovat, eventuálně na úrovni hájit své záměry. Aby soubory jako žíznivé houby vpíjely tyto připomínky ke zkvalitnění své práce. A musím říci, že velmi oceňuji práci a pozornost letošní hronovské poroty, oceňuji, na jaké úrovni vysvětlují a kolik času tomu všemu věnují. Takovouto spoluprací profesionálů s amatéry... SČDU plně podporuje.“

DO REDAKCE přišel pohled od našich spolupracovníků.

dem většiny inscenací Anebdivadla je chápání světa dnešní mladou generací a o ní se soubor snaží hrát, ji se snaží oslovovat. Pro přiblížení nejednoduchého děje Adama Stvořitele právě této generaci zasadili jej do prostředí diskotéky. Dramatizátoři provedli v textu rozsáhlé škrty, hra jim posloužila spíše jako jakýsi scénář, libreto pro vyjádření generačních pocitů, ale i svého divadelního a v lecčems lidského názoru — silný protiválečný motiv, který měl být dominantním, ale mnohde jej soubor nedokázal zcela přesně vyjádřit. Tím, že pro inscenaci zvo-